

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K

J M Ě N E M R E P U B L I K Y

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a JUDr. Davida Rause, Ph.D. v právní věci žalobce občanského sdružení **Občané za ochranu kvality bydlení v Brně – Kníničkách, Rozdrojovicích a Jinačovicích**, se sídlem Brno – Kníničky, U Luhu 23, právně zastoupeného JUDr. Milošem Tuháčkem, advokátem advokátní kanceláře Korbel, Tuháček & partneři, s.r.o., se sídlem Tábor, Převrátilská 330, proti žalovanému **Statutárnímu městu Brno, Městské části Brno – Žabovřesky**, se sídlem Brno, Horova 28, právně zastoupeného Mgr. Tomášem Vybíralem, advokátem se sídlem Brno, Rybníček 4, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

t a k t o :

- I. **Žalovaný je povinen rozhodnout o žádosti žalobce o poskytnutí informace ze dne 22.7.2006 do patnácti dnů od právní moci rozsudku.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 6.712,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku na účet JUDr. Miloše Tuháčka, advokáta advokátní kanceláře Korbel, Tuháček & partneři, s.r.o., se sídlem Tábor, Převrátilská 330.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou dne 2.1.2007 u Krajského soudu v Brně se žalobce domáhal uložení povinnosti žalovanému rozhodnout o žádosti žalobce o poskytnutí informací ze dne 22.7.2006 do patnácti dnů od právní moci rozsudku. V žalobě žalobce uvedl, že se domáhal žádostí o poskytnutí informací ze dne 22.7.2006 podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění novely č. 61/2006 Sb., doručené Městské části Brno – Žabovřesky jako povinnému subjektu, o poskytnutí informací specifikovaných v žádosti. Na jeho žádost reagoval starosta přípisem ze dne 16.8.2006. Tímto přípisem žalobci byly poskytnuty informace pouze částečně a o zbytku nebylo vydáno rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti. Žalobce proto podal stížnost proti nečinnosti, která byla žalovanému doručena 31.8.2006. Stížnosti nebylo vyhověno a nadřízený správní orgán o stížnosti nijak nerozhodl. K žalobě žalobce připojil písemnosti, jichž se dovolával.

Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že žalovaný poskytl žalobci informaci v rozsahu požadovaném žalobcem.

V replice k vyjádření žalovaného žalobce sdělil změnu právního zastoupení z důvodu pozastavení výkonu advokacie fyzické osoby Mgr. Františka Korbela, Ph.D. a převzetí jeho agendy nově vzniklou společností Advokátní kancelář Korbela, Tuchaček & partneři, s.r.o. Dále je z repliky patrné, že směřuje k vyjádření v jiné věci než 31 Ca 1/2007 a vyjádření v ní jsou pro věc vedenou pod č.j. 31 Ca 1/2007 irelevantní.

Žalovaný následně uvedl, že replika je obsahově zcela identická jako replika žalobce ve věci vedené u Krajského soudu Brno pod spisovou značkou 31 Ca 2/2007 a setrval na svém stanovisku z vyjádření k žalobě.

O žalobních námitkách uvážil soud takto:

Podle § 79 odst. 1 s.ř.s., který upravuje žalobní legitimaci pro řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého s.ř.s. ten, kdo bezvysledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s.ř.s. se tudíž lze nepochybně domáhat, aby v případě nečinnosti správního orgánu uložil soud příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení. Z povahy věci vyplývá, že žalobou se lze domáhat vydání rozhodnutí či osvědčení, která lze považovat za správní akty jako výsledky činnosti správních orgánů při výkonu veřejné správy. Zcela zásadním předpokladem pro uložení povinnosti správnímu orgánu vydat rozhodnutí či osvědčení je skutečnost, že správní orgán je při vydávání takových rozhodnutí nebo osvědčení zcela nečinný při vydávání takových aktů, jež se jednak vyznačují příslušnými náležitostmi těchto správních aktů a současně se musí jednat o takové rozhodnutí, které je správní orgán oprávněn ve věci samé vydat, tedy materiální správní akt, upravující hmotněprávní postavení účastníků správního řízení. Ochrany proti nečinnosti správního orgánu se nelze domáhat žalobou na vydání takového rozhodnutí či osvědčení, které by pro nedostatek náležitostí správních aktů nebylo možno vůbec považovat za správní akt. Zároveň se nelze domáhat uložení povinnosti vydat rozhodnutí, které nelze považovat za rozhodnutí ve věci samé. Další podmínkou pro věcné projednání žaloby je skutečnost, že nečinnost žalovaného správního orgánu vůbec přichází v úvahu, tedy v případech, kdy správní orgán má zákonnou povinnost rozhodnutí či osvědčení vydat a tuto povinnost nesplní. Další základní podmínkou pro řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, vyjádřenou v ust. § 79 s.ř.s., jak je shora citováno, je bezvysledné vyčerpání prostředků, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu.

V dané věci, jak vyplývá z označení žaloby a žalobního petitu, se žalobce domáhá žalobou, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobce o poskytnutí informací ze dne 22.7.2006. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce žádostí ze dne 22.7.2006 požádal podle zákona č. 106/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, o podání následujících informací: a) požádal o předání podepsané kopie dopisu Senátu a veškerou

následnou korespondenci se Senátem; b) požádal o předání kopie korespondence s Ministerstvem dopravy, na kterou je odkazováno v textu důvodové zprávy, kterou k žádosti přiložil; c) požádal o kopii veškeré korespondence přijaté i odeslané týkající se R43 se všemi subjekty, a to za období od 1.1.2006 do dne plné odpovědi na jím předložený dotaz. Na tuto žádost odpověděl žalovaný dne 16.8.2006. Spolu s odpovědí na žádost postoupil žalovaný žalobci jako přílohu odpovědi důvodovou zprávu k jednání o R43, návrh dopisu předsedovi Senátu PČR, Stanovisko zastupitelstva MČ Žabovřesky statutárního města Brna k projektu rychlostní komunikace R-43 v územní prognóze Jihomoravského kraje, písemné sdělení Stanoviska zastupitelstva MČ Žabovřesky statutárního města Brna k projektu rychlostní komunikace R-43 v územní prognóze Jihomoravského kraje z 9.1.2006 Primátorovi města Brna, Radě města Brna, Hejtmanovi a Radě Jihomoravského kraje, Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, Ministrovi pro místní rozvoj, Ministrovi dopravy a Ministrovi životního prostředí, odpověď Ministerstva dopravy ČR, odpověď Ministerstva pro místní rozvoj.

Žalobce odpověď žalovaného nepovažoval za dostatečnou a podal na postup při vyřizování žádosti o informace stížnost ze dne 29.8.2006, kterou adresoval podle § 16a citovaného zákona odvolacímu orgánu prostřednictvím žalovaného. Z obsahu této stížnosti vyplývá, že žalobce reaguje na žádost ze dne 22.7.2006, z které žalobce neposkytl žalobci informace požadované v bodech A) a C) předmětné žádosti o informace. Žalovaný v reakci ze dne 8.9.2006 k této stížnosti sdělil žalobci, že mu poskytl veškeré informace, které jsou mu známé a dále zopakoval odpověď z 16.8.2006 mimo již dříve poskytnutých příloh. Z přiloženého správního spisu vyplývá, že žalobce věc dále nepředložil odvolacímu orgánu. Jak předmětná stížnost, tak odpověď na ni, byly soudu předloženy spolu se žalobou žalobce a jsou i součástí správního spisu předloženého žalovaným.

V souladu s ust. § 14 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění platném v době podání žádosti, měl žalovaný uplatnit zákonný postup, v tomto ustanovení zakotvený. Podle tohoto ustanovení žalovaný posoudí žádost a:

a) brání-li nedostatek údajů o žadateli podle odstavce 2 postupu vyřízení žádosti o informaci podle tohoto zákona, zejména podle § 14a nebo 15, vyzve žadatele ve lhůtě do 7 dnů ode dne podání žádosti, aby žádost doplnil; nevyhoví-li žadatel této výzvě do 30 dnů ode dne jejího doručení, žádost odloží,

b) v případě, že je žádost nesrozumitelná, není zřejmé, jaká informace je požadována, nebo je formulována příliš obecně, vyzve žadatele ve lhůtě do sedmi dnů od podání žádosti, aby žádost upřesnil, neupřesní-li žadatel žádost do 30 dnů ode dne doručení výzvy, rozhodne o odmítnutí žádosti,

c) v případě, že požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, žádost odloží a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli,

d) nerozhodne-li podle § 15, poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění; je-li zapotřebí licence podle § 14a, předloží v této lhůtě žadateli konečnou licenční nabídku.

Pokud nebyl schopen žalovaný poskytnout požadované informace ve lhůtě stanovené ust. § 14 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., mohl využít ust. § 14 odst. 7, kdy lhůtu pro poskytnutí informace podle odstavce 5 písm. d) může povinný subjekt prodloužit ze závažných důvodů, nejvýše však o deset dní. Závažnými důvody jsou:

a) vyhledání a sběr požadovaných informací v jiných úřadovnách, které jsou oddělené od úřadovny vyřizující žádost,

b) vyhledání a sběr objemného množství oddělených a odlišných informací požadovaných v jedné žádosti,

c) konzultace s jiným povinným subjektem, který má závažný zájem na rozhodnutí o žádosti nebo mezi dvěma nebo více složkami povinného subjektu, které mají závažný zájem na předmětu žádosti.

Žadatel musí být o prodloužení lhůty i o jeho důvodech vždy prokazatelně informován, a to včas před uplynutím lhůty pro poskytnutí informace.

V souladu s ust. § 15 odst. 1, zákona č. 106/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

V souladu s ust. § 16a odst. 1 písm. b zákona č. 106/1999 Sb. může žadatel, kterému po uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5, písm. d) nebo § 14 odst. 7 nebyla poskytnuta informace nebo předložena konečná licenční nabídka a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti, podat stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace. Dle odst. 4 jmenovaného ustanovení o stížnosti rozhoduje nadřízený orgán a dle odst. 5 jmenovaného ustanovení povinný subjekt předloží stížnost spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu do 7 dnů ode dne, kdy mu stížnost došla, pokud v této lhůtě stížnosti sám zcela nevyhoví tím, že poskytne požadovanou informaci nebo konečnou licenční nabídku nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

Ze žaloby i předloženého správního spisu vyplývá, že žalovaný poskytl žalobci informaci co do bodu B) žádosti žalobce ze dne 22.7.2006, když předložil kopii korespondence žalovaného s Ministerstvem dopravy ČR a co do bodu C) žádosti žalobce, když předložil korespondenci s dalšími subjekty (viz. výše). Žalobce však poskytnutí informací co do bodu C) žádosti považoval za nedostatečné, což uvedl ve své stížnosti ze dne 29.8.2006.

Nicméně z předloženého správního spisu vyplývá, že žalovaný neposkytl žalobci řádně informaci co do bodu A) žádosti o poskytnutí informace z 22.7.2006, neboť žalovaný poskytl žalobci pouze návrh dopisu předsedovi Senátu PČR, nikoli podepsanou kopii vlastního dopisu uvedenému. Jak vyplývá z odpovědi žalovaného (datované dnem 8.9.2006) na stížnost žalobce ze dne 29.8.2006 dopis předsedovi Senátu PČR byl zaslán až 11.9.2006, z čehož logicky vyplývá, že ho nemohl řádně poskytnout žalobci před uvedeným datem, a proto měl rozhodnout o částečném odmítnutí žádosti dle ust. § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb.

Vzhledem k výše uvedenému soud dospěl k závěru, že žalovaný byl povinen poskytnout žalobci kompletní informaci dle jeho žádosti, případně v souladu s ust. § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. vydat rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti. Oba kroky mohl žalovaný učinit v době vyřizování písemné žádosti o poskytnutí informace nebo v sedmidenní lhůtě pro úplné uspokojení žadatele po přijetí stížnosti na postup při vyřizování žádosti. Vzhledem k tomu, že žalovaný neuspokojil žalobce v plném rozsahu tím, že mu nevydal a ani nemohl vydat řádně informace požadované pod bodem A) žalobcoví žádosti o poskytnutí informace, ani nevydal rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti, měl povinnost postoupit stížnost spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu, což, jak vyplývá ze správního

spisu, neučinil a tím zůstal ve věci nečinný. Vzhledem k nečinnosti správního orgánu žalobce bezvysledně vyčerpal prostředky ochrany proti nečinnosti správního orgánu tak, jak mu je umožňuje zákon č. 106/1999 Sb. a splnil tak zákonem požadovaný postup.

V případě, že soud dospěje k závěru, že žalobce bezvysledně vyčerpal prostředky ochrany proti nečinnosti správního orgánu a tím splnil podmínky řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého s.ř.s., je povinen uložit správnímu orgánu povinnost rozhodnout o žádosti žalobce.

Pro úplnost je třeba uvést k obsahu žaloby, že pokud by byla dovedena povinnost žalovaného poskytnout informace dle bodu C) žádosti žalobce ad absurdum, měl by žalovaný žalobci poskytnout i kopie jeho vlastních podání, neboť se jedná o přijatou korespondenci „ve věci rychlostní komunikace R43“, která byla přijata po 1.1.2006. Smysl a účel zákona však jistě takový není.

Výrok o nákladech řízení má oporu v ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., větě první, podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Vzhledem k tomu, že měl žalobce plný úspěch, přiznal mu soud ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1, věta první, s.ř.s. náhradu nákladů řízení. Soud uložil žalovanému, aby žalobci nahradil na nákladech řízení celkem 6.712,- Kč. Tato částka představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 1.000,- Kč, odměnu za dva úkony právní služby (převzetí zastoupení, sepis a podání žaloby) ve výši 2.100,- Kč za jeden úkon (§ 9 odst. 3, písm. f), § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb.), paušální částku k náhradě výdajů za dva úkony právní služby ve výši 300,- Kč za jeden úkon (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky) a DPH ve výši 19% z odměny a nákladů právního zástupce 912,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí, které nabývá právní moci dnem doručení, je přípustná kasační stížnost za podmínek § 102 a násl. s.ř.s., kterou lze podat do dvou týdnů po jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně, a to ve dvou vyhotoveních. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Brně dne 12.10.2007

Za správnost vyhotovení:
Eva Kloudová, DiS.

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu